

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

p u t e m

TRGOVAČKOG SUDA U SPLITU

STEČAJNI DUŽNIK:
ODVJETNIK
SLAVICA ČUPIC
SPLIT, Bihacka 2A / IV
tel./fax: 021 395-019

Tehno Yacht d.o.o. „ u stečaju „, zastupan po stečajnom
upravitelju Ivo Jukić, a ovaj po odvjetnici Slavici Čupić s
sjedištem pisarnice u Splitu, Bihacka 2a/IV

Trgovački sud u Splitu
12-12-2016

Ročnost:

Posljednji dan roka za
ulaganje revizije pada
na 11.prosinca 2016.godine,
koji dan je nedjelja, pa sukladno čl.112
ZPP-a, rok za podnošenje revizije ističe
12.prosinca 2016.godine

12 -12- 2016

Predsjednik sudnice:
Sudija:
Sudski zapisnik:
Tajnik:

IZVANREDNA REVIZIJA

stečajnog dužnika
čl.382 st.2 ZPP-a

Protiv Rješenja VTSRH,
br.47 PŽ-4995/2016-4, od
11.listopada 2016.godine,
kojim je potvrđeno Rješenje TS Split
br.St-139/11, od 18.travnja 2016.godine

x4

I U otvorenom zakonskom roku stečajni dužnik podnosi reviziju na Rješenje Visokog
Trgovačkog Suda Republike Hrvatske, br.PŽ-4995/2016-4, od 11.listopada 2016., kojim je
odbijena žalba stečajnog dužnika izjavljena na Rješenje Trgovačkog Suda Split, br.St-
139/11, od 18.travnja 2016., te potvrđeno prvostupanjsko Rješenje.

Stečajni dužnik podnosi reviziju sukladno čl.382 st.2 ZPP-a, jer odluka o sporu ovisi o
rješenju materijalno-pravnih i postupno pravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene
primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, a revizijski Sud o tom pitanju još
u uvijek nije zauzeo stav, a o tim pitanjima postoji različita praksa drugostupanjskih Sudova.

II Činjenice i okolnosti predmeta !

1. Po prijedlogu trgovačkog društva Marina Kremik d.o.o. s sjedištem u Primoštenu, od 11.ožujka 2011.godine, nakon provedenog prethodnog postupka radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečaja, dana 20.siječnja 2012. je, pred Trgovačkim Sudom Split, pod brojem St-139/11, otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom. Za stečajnog suca je određen sudac Jozo Čaleta, a za stečajnog upravitelja je imenovan Ivo Jukić, dipl. inženjer strojarstva. Vjerovnici su pozvani da, u roku od 20 dana od proteka troka od 8 dana od objave Oglasa o otvaranju stečajnog postupka, prijave svoje tražbine.

2. Punomoćnik stečajnog dužnika, koji je zastupao stečajnog dužnika prije otvaranja stečajnog postupka je sačinio popis sudskih postupaka s stanjem na dan 02.svibnja 2012.godine, te isti predao stečajnom upravitelju za potrebe daljeg vođenja stečajnog postupka.

3. Na ispitnom i izvještajnom ročištu od 22.svibnja 2011. godine, po prijedlogu Županijskog državnog odvjetništva, kao punomoćnika vjerovnika Republike Hrvatske, odlučeno je nastaviti poslovanje stečajnog dužnika (osnovna djelatnost - davanje jedrilica u charter), nakon ishoda suglasnosti razlučnog vjerovnika, stečajni upravitelj je upućen preuzeti i nastaviti sve parnične postupke koje je stečajni dužnik vodio, naplatiti potraživanja, zatražiti donošenje privremene mjere zabrane otuđenja i opterećenja imovine Marine Kremik d.o.o. (radi osiguranje tražbine iz parničnog postupka radi naknade štete koji stečajni dužnik vodi protiv tog društva), te pristupiti prodaji plovila (jedrilica) stečajnog dužnika, a u slučaju da se razlučni vjerovnik Unicredit Leasing Croatia d.o.o. ne suglasi s nastavkom poslovanja stečajnog dužnika, te u slučaju da razlučni vjerovnik ne da pismenu suglasnost za prodaju plovila vlasništvo stečajnog dužnika u stečajnom postupku.

4. Dopisom od 23.svibnja 2012.godine stečajni upravitelj je zatražio od ranijeg punomoćnika stečajnog dužnika da se izjasni da li je voljan prihvatiti punomoć stečajnog dužnika za zastupanje u svim otvorenim parnicama koje stečajni dužnik vodi ? Raniji punomoćnik se izjasnio da je voljan prihvatiti zastupanje stečajnog dužnika u svim parnicama koje stečajni dužnik vodi.

5. Podneskom od 11.lipnja 2012.godine razlučni vjerovnik Unicredit Leasing Croatia d.o.o. se očitovao prema stečajnom sudu, a glede pitanja Ad.3 na način da nije pristao na nastavak poslovanja stečajnog dužnika, te da nije dao suglasnost za prodaju jedrilica, vlasništvo stečajnog dužnika, u stečajnom postupku, već je ustrajao u prodaji jedrilica u ovršnom postupku koji se vodio pred Trgovačkim Sudom Split pod brojem Ovr-491/2011.

6. Postupak ovrhe iz prethodne točke razlučni vjerovnik je pokrenuo 14.travnja 2011.godine. Prijedlogom je zatražena ovrha nad 18 brodova – jedrilica stečajnog dužnika, radi naplate tražbine u iznosu od 861.549,73 €, u kunsjoj protuvrijednosti. Rješenjem o ovrši od 08.srpnja 2011.godine Trgovački Sud Split je odredio ovrhu utvrđivanjem vrijednosti i prodajom brodova, zabilježbiom ovrhe u Lučkoj kapetaniji Šibenik, zaustavljanjem brodova, oduzimanjem upisnih listova i brodskih svjedodžbi, te popisom posade i tereta koji se zatekne na brodovima. Rješenjem je odlučeno da će se čuvanje brodova, po potrebi, odrediti naknadno. Istim Rješenjem ovrhovoditelju su odmjereni troškovi ovrhe u iznosu od 56.710,00 Kn.

7. Na Rješenje o ovrši iz točke 6 stečajni dužnik je uložio žalbu ističući da je između stranaka, prije otvaranja stečaja, sklopljen sporazum od 09.studenog 2010.godine kojim su stranke utvrdile da će brodove zajednički prodavati, i to uz cijenu koju utvrdi Unicredit Leasing Croatia d.o.o., koju cijenu će kupac uplaćivati neposredno na račun ULC-a , da će vez u moru, a po potrebi i vez na kopnu, održavanje i prezentaciju brodova kupcima, te predaju brodova kupcima vršiti raniji zakonski zastupnik stečajnog dužnika, koji sporazum stranke u cjelosti izvršavaju. Žalbom je zatraženo obustavljanje ovrhe ili donošenje Rješenja kojim će Sud uputiti stečajnog dužnika u pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom i odgoda provedbe ovrhe.

8. Rješenjem VTSRH br.PŽ-574/13-3, od 25.veljače 2013. je odbijena žalba stečajnog dužnika opisana u prethodnoj točki i potvrđeno Rješenje Trgovačkog Suda Split od 08.srpnja 2011., uz obrazloženje da je VTSRH svoju Odluku utemeljio na stanju spisa na dan

donošenja Rješenja o ovrsi – 08.srpnja 2011.godine, mada je utvrdio da su stranke postupale upravo po sporazumu i na taj način zajednički prodale čak 11 brodova, u odnosu na koje brodove je ovrha naknadno djelomično obustavljena. Kako, međutim, to što se naknadno događalo nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost ovršnog Rješenja, obzirom na vrijeme kada je ono doneseno, žalba stečajnog dužnika je odbijena.

9. U nastavku ovršnog postupka koji se vodio pred Trgovačkim Sudom Split, a glede prodaje preostalih 7 brodova vlasništvo stečajnog dužnika, nakon više pregovora između stečajnog upravitelja i punomoćnika stečajnog dužnika na jednoj strani, a predstavnika razlučnog vjerovnika i njegova punomoćnika na drugoj strani, stranke su dana 11.lipnja 2013. sklopile Ugovor o prodaji preostalih 7 brodova neposrednom pogodbom. Ugovor su sačinili odvjetnici stečajnog dužnika i razlučnog vjerovnika, a isti je i potpisan i ovjeren od strane punomoćnika stranaka. Ugovorom je utvrđeno da će se brodovi prodati za ukupnu cijenu od 200.000,00 €, da se prihvaća pismo namjere kupca Husnu Atac, državljanina Turske, koji je izrazio namjeru da brodove kupi za navedeni iznos, koji je uplatio jamčevinu, te je utvrđen rok od 7 dana za sklapanje Ugovora o prodaji, koji rok je počeo teći od dana donošenja zaključka Trgovačkog Suda Split o prodaji plovila neposrednom pogodbom, sve u u ovršnom spisu tog Suda br. Ovr-491/11. Predmetni Ugovor je ovjeren u Splitu, a troškove ovjere je platio punomoćnik stečajnog dužnika o čemu u spisu postoji račun.

10. Zaključkom Trgovačkog Suda Split, u ovršnom spisu br.Ovr.491711, o prodaji jedrilica neposrednom pogodbom, od 15.srpnja 2013. određena je prodaja 7 brodova stečajnog dužnika, za iznos od 200.000,00 €, koju cijenu je kupac obvezan uplatiti na depozitni račun Suda, po prijedlogu razlučnog vjerovnika, ovršni Sud je odredio da će brodove prodati stečajni upravitelj, radi smanjenja troškova, a zaključkom je određeno da se Ugovor mora sklopiti u razdoblju od 15.srpnja 2013. do 29.srpnja 2013. i to u pisanom oboliku, uz javnobilježničku ovjeru potpisa stranaka.

11. Punomoćnici razlučnog vjerovnika su odbili sudjelovati u izradi konačnog Ugovora o kupoprodaji brodova neposrednom pogodbom s kupcem Husnu Atac, iz razloga jer je čl.9 st.2 toga Ugovora određeno da troškove ovršnog postupka (osim ovršnih troškova odobrenih ovrhovoditelju Rješenjem o ovrsi od 08.srpnja 2011.), a što predmnijeva i troškove sačinjavanja isprava i provedbe prodaje brodova neposrednom pogodbom, snosi svaka strana za angažman svojeg odvjetnika. Stoga je konačan Ugovor o prodaji brodova neposrednom pogodbom, provedbu toga ugovora, sačinjavanje pojedinačnih Ugovora za svih 7 brodova, sve upute stečajnom upravitelju, kupcu, prevoditelju... te sve podneske ovršnom sudu, zaključno do donošenja Rješenja o dosudi, sačinio punomoćnik stečajnog dužnika. Stečajni upravitelj i raniji zakonski zastupnik stečajnog dužnika, po nalogu stečajnog upravitelja, su sačinili carinsku dokumentaciju za izvoz brodova, poreznu dokumentaciju za oslobođenje od plaćanja poreza na dodanu vrijednost, predaju brodova i opreme kupcu, te kupcu uručili plovdbenu dokumentaciju koja mu je bila nužna za isplovljene iz teritorijalnih voda RH i odlazak u Tursku.

12. Rješenjem Trgovačkog Suda Split br.St-139/11, od 08.rujna 2014.godine određeno je namirenje razlučnog vjerovnika na način da se od raspoloživog iznosa ostvarene kupovnine od 194.949,00 €, koji iznos je preostao nakon namirenja ovršnih troškova razlučnog vjerovnika, u stečajnoj masi zadržava iznos od 338.336,16 Kn, a preostali iznos koji predstavlja razliku između 194.949,00 € i 338.336,16 Kn predaje razlučnom vjerovniku.

13. Razlučni vjerovnik je na navedeno Rješenje uložio žalbu, koja je uvažena Rješenjem VTSRH br.PŽ-8111714-3, od 10.veljače 2015.godine, prvostupanjsko Rješenje o namirenju u točkama 1 i 2 ukinuto i u tom dijelu predmet vraćen prvostupanjskom Sudu na ponovno odlučivanje.

14. U ponovljenim postupku stečajni sudac je sazvao dva ročišta, pokušao pitanje namirenja riješiti sporazumom stranaka, u čemu nije uspio. Stečajni postupak je preuzeo stečajni sudac Velimir Vuković, koji je dana 15.ožujka 2016. donio Rješenje o namirenju kojim je iz raspoloživog iznosa kupovnine od 194.949,00 €, u stečajnoj masi zadržao iznos od 186.944,49 Kn, zahtjev stečajnog upravitelja za daljim zadržajem iznosa od 363.603,54 Kn je odbio, a sav preostali iznos koji predstavlja razliku između 186.944,49 Kn i 194.949,00 € predao razlučnom vjerovniku.

15. Stečajni dužnik je na opisano Rješenje uložio žalbu koja je odbijena Rješenjem VTSRH br.PŽ-4995/2014-4, od 11.listopada 2016.godine, a prvostupanjsko Rješenje potvrđeno u cjelosti.

16. Punomoćnik stečajnog dužnika se obrazloženim podneskom od 10.veljače 2016. očitovao o svim stvarnim troškovima koje je stečajni upravitelj zatražio, o troškovima koje je zatražio razlučni vjerovnik, a uz predmetni podnesak stečajnom sucu i stečajnom upravitelju su dostavljeni računi za zastupanje stečajnog dužnika, uz koje je priložen troškovnik poduzetih odvjetničkih radnji, uz poziv na odredbu Odvjetničke tarife za svaku poduzetu radnju, te preslike sačinjenih podnesaka, dopisa, ugovora na koje se troškovnik odnosi.

III U odnosu na opisano činjenično stanje stečajni dužnik formulira postupovno pravno pitanje:

1. Tko u stečajnom postupku odlučuje o troškovima unovčenja stvari, sukladno čl.164 i čl.170 st.2 SZ-a ?

Nižestupanjskim Rješenjima Sudovi su odlučivali o nagradi za rad stečajnog upravitelja, sukladno čl.29 st.2 SZ-a i o stvarnim troškovima stečajnog postupka, a protivno čl.29 st.3 SZ-a. U odnosu na navedene odredbe na VII Savjetovanju sudaca Trgovačkih sudova RH, održanom 4. i 5. prosinca 2006., koje savjetovanje je održano u povodou četvrte novele Stečajnog zakona, objavljen je rad prof.dr. Mihajlo Dika, prema čijem stavu je određivanje nagrade stečajnom upravitelju u nadležnosti stečajnog suca koji visinu nagrade određuje Rješenjem.¹

U odnosu na ostale, stvarne troškove stečaja, a sukladno stavovima zauzetim na tom savjetovanju, obračun tih troškova je u nadležnosti stečajnog upravitelja, a stečajni sudac glede tih troškova donosi Rješenje kojim se taj obračun odobrava ili osporava, ovisno o tome da li je obračun sačinjen pismeno, obrazložen i dokumentiran ili nije ?

Na temelju čl.6 u svezi s člankom 16 st.1 Sudskog poslovnika (N.N.80/97 ; 20/98 ; 118/01 ; 49/03 ; 32/04 i 9 /06), VTSRH je dana 30.kolovoza 2007.godine donio upute stečajnim sucima Trgovačkih Sudova za postupanje u stečajnim predmetima². Iz navedenih uputa, među ostalim, proizlazi – citiramo: „ Stečajni upravitelji operativno provode stečajni postupak, a ne stečajni suci....Zato je dužnost stečajnih sudaca prepustiti stečajnim upraviteljima autonomiju u postupanju u skladu s njihovim ovlaštenjima koje im daje Zakon. Zadaća stečajnih sudaca samo je nadzirati i kontrolirati zakonitost rada stečajnih upravitelja i, po potrebi, davati im usmene i pisane upute za rad..dakle bez zadiranja u njihove zakonske ovlasti.... Stečajni upravitelji su zakonski zastupnici stečajnog dužnika i oni vode poslove dužnika u ime i za račun stečajnih vjerovnika, pa stečajni suci ne smiju svojim Rješenjima, suglasnostima, odobrenjima i sl. zadirati u ovlasti koje su isključivo u rukama stečajnih upravitelja i na taj način preuzimati odgovornost za njihove postupke. Stečajni upravitelji su dužni podnositi izvješća o tijeku postupka i stanju stečajne mase, najmanje jednom u tri mjeseca...jer se u praksi ta izvješća svode na obračun troškova postupka, što je nedovoljno i protivno Zakonu. Stoga su stečajni suci dužni ustrajati na potpunim izvješćima, uz naznaku svih radnji provedenih u stečajnom postupku, jer je jedino tako moguće pravovremeno ispravljati počinjene pogreške....što se tiče obračuna stvarnih troškova pravo na njihovu naplatu se ostvaruje prema čl.29 st.3 SZ-a, a stečajni sudac će obračun tih troškova odobriti samo na temelju pisanog, obrazloženog i dokumentiranog izvješća stečajnog upravitelja.“

¹ VII Savjetovanje Sudaca Trgovačkih Sudova RH, od 04. i 05. prosinca 2006. Zbirka radova, rad prof. Dr.Mihajlo Dika pod nazivom „ Četvrta novela Stečajnog zakona – Opći Pregled od 07.07.2006.godine

² VTSRH, Upute stečajnim sucima Trgovačkih Sudova za postupanje u stečajnim predmetima br.2 Su-273/07, od 30.kolovoza 2007.

Iz opisanog činjeničnog stanja proizlazi da stečajni suci, a ni viši Sud nisu postupali u skladu s datim uputama.

Mišljenja smo da Vrhovni Sud RH treba zauzeti stav glede opisanog pitanja te razgraničiti dužnosti i ovlasti stečajnog suca od dužnosti i ovlasti stečajnog upravitelja, a u odnosu na troškove stečajnog postupka. To iz razloga jer stečajni upravitelj, a ne stečajni sudac, neposredno angažira niz osoba u provođenju stečajnog postupka, prati njihov rad, daje im naloge za postupanje, traži od njih određene informacije...pa logika nalaže da je stečajni upravitelj upoznat sa radnjama trećih osoba, koje je on naložio i čije je usluge koristio, a time je i ovlašten podastrijeti stečajnom sucu dokumente, troškovnike, obrazloženja o razlozima, načinu i radu svih sudionika u provođenju stečajnog postupka koji su u tom provođenju angažirali svoj rad. Miješanjem ovlasti stečajnog upravitelja i stečajnog suca, te davanjem ovlasti stečajnom sucu da odlučuje koji stvarni troškovi stečaja će se priznati, a koji ne, neovisno o tome da li su ti troškovi nastali radnjama stečajnog upravitelja, na temelju njegova naloga, da li su obrazloženi i dokumentirani....sve treće osobe koje angažiraju svoj rad u provođenju stečajnog postupka i postupaju po nalogu stečajnog upravitelja su izložene riziku da stečajni sudac njihov rad ocijeni nepotrebnim ili nedovoljno dokumentiranim. S druge strane, ukoliko stečajni sudac odlučuje o troškovima knjigovodstvenih usluga, poreza, odvjetničkih usluga, u konkretnom slučaju, troškova čuvanja i smještaja brodova, tada je stečajni sudac dužan pregledati svu dokumentaciju koja je priložena uz obračun tih troškova, te argumentirano, na temelju dokumentacije o tim troškovima odlučivati. U konkretnom slučaju to je izostalo, što potvrđuje činjenica da su oba nižestupanjska Suda predviđela materijalni trošak ovjere Ugovora o prodaji brodova neposrednom pogodbom od 11.lipnja 2013, koji trošak je popisao punomoćnik stečajnog dužnika, te uz popis priložio račun javnog bilježnika, koji glasi na ime punomoćnika stečajnog dužnika i koji je plaćen. Dakle, taj trošak je bio nužan, bio je dokumentiran računom koji je plaćen i nastao je po nalogu stečajnog upravitelja. Konačno, da stranke nisu, putem javnog bilježnika ovjerile potpise na Ugovoru o prodaji brodova neposrednom pogodbom, ta prodaja se ne bi realizirala.

U odnosu na opisano činjenično stanje stečajni dužnik formulira materijalno pravna pitanja:

2. Koji troškovi predstavljaju troškove unovčenja koji se određuju paušalno, u postotku od utška, a koji troškovi predstavljaju stvarno nastale troškove koji se određuju u stvarnoj visini, u smislu čl.170 SZ-a.

U nižestupanjskim Rješenjima sudovi su zauzeli stav da u troškove unovčenja stečajne mase spada trošak nagrade za rad stečajnog upravitelja, koja je odmjerena u visini od 5% od unovčene stečajne mase, trošak odvjetnika stečajnog dužnika kod sastavljanja Ugovora o kupoprodaji plovila neposrednom pogodbom od 26.srpnja 2013.godine, koji je odmjeran u visini od 15.000,00 Kn, uz pripadajući PDV, trošak knjigovodstvenih usluga u iznosu od 11.896,54 Kn, trošak poreza na tvrtku u iznosu od 2.136,05 Kn i trošak čuvara brodova u iznosu od 9.056,25 Kn. Sve ostale troškove koje je stečajni upravitelj zatražio nižestupanjski Sudovi nisu priznali.

Postupajući na navedeni način nižestupanjski Sudovi su zauzeli stav koji je protivan pravnim shvaćanjima prihvaćenim na Sjednici VTSRH od 19.lipnja 2008.godine³.

U navedenim pravnim shvaćanjima VTSRH istaknut je problem koji se javlja u praksi sudova koji se odnosi na identifikaciju troškova unovčenja, posebno uvjeta iz čl.170 st.2 SZ-a kojom odredbom je propisano da će se ti troškovi odrediti u stvarnoj visini, ukoliko su oni znatno viši ili znatno niži od iznosa utvrđenog metodom obračuna od 5% od utška. Nakon iskazanih dvojakih tumačenja, od kojih prema jednom, u te troškove spadaju samo oni

³ Pravna shvaćanja prihvaćena na sjednici VTSRH od 19.lipnja 2008.godine br.7 – Su-55/08, Dio Stečajno pravo- odjeljak „troškovi unovčenja stvari „

troškovi koji su u izravnoj vezi s postupkom unovčenja, a prema drugom u te troškove spadaju i svi drugi troškovi koji izravno terete stečajnu masu, *zauzet je i obrazložen slijedeći stav*. Stečajni upravitelj je jednakom dužnošću i bez ikakve diskriminacije dužan skrbiti o cjelokupnoj imovini stečajnog dužnika koja ulazi u stečajnu masu. Skrb o imovini je skopčana s troškovima koji terete neke određene stvari, ali i cjelokupnu stečajnu masu. Stoga je stav koji je prihvaćen na sjednici da trošak ostalih izdataka stečajnog upravitelja koji su u izravnoj vezi s stečajnom masom i u vezi s stvarima na kojima postoji razlučno pravo, a i sa stvarima slobodnim od razlučnog prava treba alimentirati od cijene postignute prodajom stvari na kojima postoji razlučno pravo, i to srazmjerno njihovoj vrijednosti u odnosu na ostalu stečajnu masu.

Kako u konkretnom slučaju, osim 7 brodova na kojima je postojalo razlučno pravo druge stečajne mase nema, to je slijedom iskazanog stava prihvaćenog na sjednici VTSRH Sud trebao obuhvatiti sve troškove koji terete stečajnu masu, koji su stvarno nastali, koji su dokumentirani i obrazloženi, a što nije učinio.

Stečajnom upravitelju i osobi koju je stečajni upravitelj angažirao nisu priznati troškovi održavanja brodova, osiguranja veza u moru i na kopnu za te brodove, troškovi prezentacije brodova kupcu s kojim je sklopljen Ugovor o kupoprodaji neposrednom pogodbom, troškovi izrade carinske dokumentacije, putni troškovi stečajnog upravitelja, troškovi telefona, troškovi zastupanja po odvjetniku koji su nastali po nalogu stečajnog upravitelja....Dapače, unutar odvjetničkih troškova zastupanja stečajnog dužnika u postupku prodaje brodova neposrednom pogodbom nisu priznati troškovi koji su u neposrednoj vezi sa stvarima na kojima postoji razlučno pravo, jer nije priznat trošak sastava Ugovora o prodaji brodova neposrednom pogodbom sklopljen između stečajnog upravitelja i razlučnog vjerovnika, trošak pojedinačnih ugovora za svaki brod koji Ugovori su bili nužni za izlazak brodova iz teritorijalnih voda RH, trošak sastava podnesaka ovršnom Sudu.... Dakle, nisu u pitanju isključivo troškovi punomoćnika stečajnog dužnika, kako to ističe drugostupanski Sud, a i da jesu, ukoliko su ti troškovi nastali, ukoliko su učinjeni po nalogu stečajnog upravitelja i ukoliko je radnjama punomoćnika stečajnog dužnika imovina stečajnog dužnika sačuvana od propasti i obezvrijeđenja, a troškovi obračunati i dokumentirani..ti troškovi se imaju obračunati i naknaditi. Bilo koji drugi način priznavanja stvarnih troškova, odnosno proizvoljan način po kojem će se nešto priznati, a nešto odbiti, bez obrazloženja zašto i bez ulaženja u bit nastanka tih troškova je suprotno stavovima prihvaćenim na sjednici VTSRH.

3. Na koji način stečajni sudac u stečajnom postupku odlučuje o naknadi odvjetnika za zastupanje stečajnog dužnika, u svjetlu odredbi Zakona o odvjetništvu, Odredbi odvjetničke tarife i čl.151 st.2, čl. 155 st.2 i čl.159 st.1 ZPP-a ?

Stečajni upravitelj u stečajnom postupku je zakonski zastupnik stečajnog dužnika i u operativnom provođenju stečaja angažira stručne osobe za provođenje tog postupka, osobito kada on sam ne raspolaže specijalističkim znanjima koja mu omogućavaju izvršenje određenog zadatka koji je u interesu zaštite prava vjerovnika. Kod angažiranja odvjetnika, stečajni upravitelj i odvjetnik su u odnosu klijenta i odvjetnika, sukladno odredbama Zakona o odvjetništvu. Sukladno čl.18 i čl. 19 Zakona o odvjetništvu odvjetnici imaju pravo na nagradu za svoj rad, a prema odredbama Odvjetničke tarife, osim u slučaju da su sa strankom Ugovorile drugačiji način obračuna i isplate nagrade. Parnični troškovi obuhvaćaju i nagradu za rad odvjetnika, a troškovi će se odmjeriti prema propisanoj tarifi. Odmjeravanje i naplata troškova na teret protivne strane ne utječe na obračun troškova između stranke i odvjetnika. Iz navedenih odredbi proizlazi da stečajni sudac nije ovlašten odlučivati koji će se odvjetnički troškovi, koji su nastali po nalogu stečajnog upravitelja, u parničnim i drugim postupcima u kojima stečajni sudac ne odlučuje, nadoknaditi odvjetniku, ukoliko su ti troškovi stvarno nastali, ako su dokumentirani i ako su obrazloženi. To iz razloga jer stečajni sudac ne odlučuje o nastalim troškovima zastupanja stečajnog dužnika u smislu čl.155 st.1 ZPP-a kao sudac koji odlučuje o meritumu spora i dosuđuje troškove stranci po načelu priznanja onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. Stečajni sudac ne dosuđuje troškove

odvjetnika stranci, već odobrava troškove odvjetnika unutar ostalih stečajnih troškova. Za stečajnoga suca odvjetnički troškovi imaju isti osnov kao troškovi telefona, komunalne naknade....i stečajni sudac je ovlašten, tijekom stečajnog postupka, upozoriti stečajnog upravitelja da određeni trošak nije potreban, ako tako drži, a ukoliko to nije učinio, a trošak je nastao, pismeno je obrazložen i dokumentiran, tada ga je dužan odobriti.

O načinu na koji stečajni sudac odlučuje o troškovima zastupanja stečajnog dužnika po odvjetniku nije zauzet stav, a revident drži da u praksi trgovačkih sudova stečajni suci o tim troškovima odlučuju kao parnični Sud, prosuđujući koji su to troškovi bili potrebni, a koji ne za vođenje određene parnice i koji troškovi će se stranci dosuditi, a koji ne. Pri tome stečajni suci ne obrazlažu svoju odluku o tim troškovima, što je parnični sud dužan učiniti. Mišljenja smo da stečajni suci trebaju spriječiti zloupotrebe koje mogu nastati u stečajnom postupku, pa i kroz plaćanje naknade troškova odvjetnika za zastupanje stečajnog dužnika, za što stečajni suci imaju instrumente koje im pruža stečajni Zakon. Stečajni suci mogu spriječiti nastanak određenog odvjetničkog troška, ako ga smatraju izlišnim, mogu incirati sklapanje ugovora između stečajnog dužnika i odvjetnika u kojem će se naknada odvjetnika odrediti sukladno stečajnoj masi i realnim mogućnostima stečajnog dužnika, mogu predložiti stečajnom upravitelju da za zastupanje stečajnog dužnika angažira nekog od ranije zaposlenih pravnika, mogu zatražiti od odvjetnika pismeno izvješće o stanju sudskih sporova i njegove pismene prijedloge za dalje radnje u postupku (punomoćnik stečajnog dužnika je tijekom stečaja stečajnom sucu i vjerovnicima više puta priložio pismeni popis otvorenih sudskih sporova, koji je, za svaki pojedini spor, sadržavao prijedlog daljeg postupanja i procjenu ishoda konkretnog postupka). Međutim, kada niti jedan od brojnih instrumenata kontrole koje stečajni sudac ima na raspolaganju, tijekom stečaja nije iskorišten, držimo da stečajni sudac nije ovlašten, bez obrazloženja, neki odvjetnički trošak priznati, neki odbiti, odobravati trošak koji nije odmjeren u skladu s važećom odvjetničkom tarifom, što se konkretno dogodilo.

Slijedom navedenog stečajni dužnik predlaže da Vrhovni Sud Republike Hrvatske zauzme stav o navedenim pitanjima, te ovisno o stavu ukine nižestupanjska Rješenja ili izjavljenu reviziju odbaci.

U Splitu, 09. prosinca 2016.godine

Punomoćnik stečajnog dužnika
odvjetnica
Slavica Čupić

